gemeente Binnenmaas

GEMEENTEBLAD

Officiële uitgave van gemeente Binnenmaas.

Nr. 58300

9 mei

2016

Verordening schuldhulpverlening WIHW

De raad van de gemeente Binnenmaas;
gelezen het voorstel van het college;
gelet op de algemene zorgplicht van gemeenten voor hun inwoners ingevolge de Gemeentewet;
alsmede op artikel 147, eerste lid van de Gemeentewet;
besluit :
vast te stellen de **'Verordening schuldhulpverlening WIHW 2016**

Artikel 1. Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

a. WIHW: Werk en Inkomen Hoeksche Waard;
b. schuldhulpverlening: het ondersteunen bij het vinden van een adequate oplossing gericht op de aflossing van schulden indien redelijkerwijs is te voorzien dat een natuurlijk persoon niet zal kunnen voortgaan met het betalen van zijn schulden of indien hij in de toestand verkeert dat hij heeft opgehouden te betalen, alsmede nazorg;
c. als crisissituaties wordt aangemerkt:
   - Aanzegging tot woningontruiming;
   - Aankondiging afsluiting van gas, water of energie;
   - Royement van basisverzekering ziektekosten;

e. schuldpreventie: een mix van maatregelen, activiteiten en voorzieningen die erop gericht zijn dat inwoners financieel vaardig worden en zich zo gedragen dat zij hun financiën op orde houden;
f. nazorg: een mix van maatregelen, activiteiten en voorzieningen die erop gericht zijn om na afloop van een succesvol afgerond traject gericht op beheersbare schulden, traject schuldbemiddeling of Wsnp-traject recidive te voorkomen;
g. recidivisten: schuldenaren die binnen een bepaalde periode nadat het door het college ingezette traject (a) succesvol is afgerond of (b) met toepassing van artikel 6 en 7, onderdeel c, d of f tussentijds is geëindigd, opnieuw een beroep doen op de schuldhulpverlening;
h. onregelbare schuldenaar: een schuldenaar die zich stelselmatig niet aan de afspraken houdt en niet gemotiveerd is;
i. onregelbare schuldensituatie: een schuldensituatie waarin schulden voorkomen die niet in aanmerking komen voor een schuldregeling of waarbij het door juridische procedures nog jaren duurt voordat de hoogte van de schuld duidelijk is.

Artikel 2.Doelgroep gemeentelijke schuldhulpverlening

1. Tot de doelgroep van de schuldhulpverlening behoren alle natuurlijke personen van 18 jaar en ouder die inwoners zijn van de Hoeksche Waard.
2. Onder de in het eerste lid genoemde doelgroep worden tevens verstaan de ondernemers met een eenmanszaak of vennootschap onder firma die schulden hebben in verband met de liquidatie van een onderneming, onder de voorwaarde dat de bedrijfsactiviteiten feitelijk zijn beëindigd.

Artikel 3.Aanbod schuldhulpverlening en de vorm van ondersteuning

1. Het college verleent aan schuldenaar schuldhulpverlening tenzij een van de gronden zoals vastgelegd in artikel 3 en artikel 8 tot en met artikel 11 van toepassing is.
2. Het college doet geen aanbod aan de schuldenaar indien:
   a.sprake is van een onregelbare schuldensituatie in combinatie met een

onregelbare schuldenaar;
   a. sprake is van recidive als bedoeld in artikel 8 of 9;
   a. sprake is van een openstaande fraudevordering als bedoeld in artikel 11.

   1. Bij de afweging welke vorm van ondersteuning het meest geschikt is voor de schuldenaar, weegt het college de volgende zaken tegen elkaar af:
      a. de doelmatigheid van de ondersteuning;
      b. de zwaarte c.q. omvang van de schuldensituatie en de regelbaarheid daarvan;

c. de mate van zelfredzaamheid van de schuldenaar;
d. houding en gedrag van schuldenaar;
e. de zienswijze van de schuldenaar;
f. een eventueel eerder gebruik van schuldhulpverlening;
g. de aanwezigheid van een openstaande fraudevordering bij een bestuursorgaan.

Artikel 4. Vorm van de ondersteuning

1.**Fase 1: diagnose, advies en besluitvorming.**
Deze fase is gericht op het stellen van een brede diagnose en resulteert in een eenmalig advies, een besluit van het college tot het doen van een aanbod schuldhulpverlening dan wel tot afwijzing daarvan en bestaat uit de volgende voorzieningen:
a. aanmeldgesprek.
b. adviesgesprek.
2. **Fase 2: sanering s rijp maken/ stabiliseren budget coaching**

Deze fase is gericht op het voorkomen van (problematische) schulden en/of het creëren van een stabiele situatie. Schuldenaren worden begeleid bij het zo veel mogelijk zelf oplossen van de schuldensituatie. Binnen deze fase worden de volgende trajecten onderscheiden:
a. traject gericht op beheersbare schulden;
b. traject gericht op het saneringsrijp maken;
c. stabilisatietraject;
d. budgetcoaching.
3. **Fase 3: schuldbemiddeling**

Deze fase is gericht op het schuldenvrij maken van de schuldenaar. Dit traject wordt pas gestart als de schuldenaar “saneringsrijp” is. Naast budgetbegeleiding kunnen één of meer van de volgende voorzieningen worden ingezet:
a. betalingsregeling 100%;
b. minnelijke schuldregeling;
c. wettelijke schuldregeling op grond van de Wet schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp).
4. **Fase 4: nazorg**

Deze fase is gericht op het voorkomen van terugval na een succesvol afgesloten traject gericht op beheersbare schulden, traject schuldbemiddeling of Wsnp-traject. Deze schuldenaren krijgen binnen drie tot zes maanden na beëindiging van het traject een vorm van nazorg.
5.**Beschermingsbewind en budgetbeheer** kunnen deel uitmaken van de trajecten uit fase 2 en 3, maar kunnen ook als losse voorzieningen worden ingezet.

Artikel 5. Verplichtingen

Voor de schuldenaar gelden de volgende verplichtingen:
1. Schuldenaar doet aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij van invloed kunnen zijn op de schuldhulpverlening.
2. Schuldenaar is verplicht alle medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is voor het welslagen van de schuldhulpverlening. De medewerking bestaat onder andere uit:
a. het, binnen de kaders van de privacybescherming, verlenen van toestemming om de voor de schuldhulpverlening van belang zijnde informatie in te winnen bij, en te verstrekken aan derden;
b. het volledig meewerken aan het onderzoek naar de mogelijkheden van schuldhulpverlening als bedoeld in fase 1;
c. het (tijdig) verschijnen op een oproep in het kader van de schuldhulpverlening;
d. het zich tot het uiterste inspannen betaald werk te behouden dan wel fulltime betaald werk te verkrijgen, tenzij het dagelijks voor dit laatste een ontheffing heeft gegeven;
e. het treffen van overige maatregelen om de afloscapaciteit te verhogen, waaronder begrepen het beroep doen op alle relevante inkomensverhogende regelingen en het, waar nodig, verkopen van niet noodzakelijke bezittingen;
f. geen nieuwe financiële verplichtingen aangaan;
g. het stipt nakomen van de met de budgetcoach/schuldbemiddelaar overeengekomen aflossingsverplichtingen;
h. het zich houden aan eventuele nadere, schriftelijk, opgelegde individuele verplichtingen;
i. het nalaten van hetgeen de realisatie van het traject belemmert.

Artikel 6. Beëindiging schuldhulpverlening en hersteltermijn

1. Indien schuldenaar niet of in onvoldoende mate de verplichtingen bedoeld in artikel 5 nakomt, besluit het college om de schuldhulpverlening te beëindigen.
2. Alvorens tot beëindiging te besluiten, wordt schuldenaar eenmaal een redelijke termijn geboden om alsnog de gevraagde medewerking te verlenen of informatie te verstrekken.

Artikel 7. Beëindigingsgronden

Onverminderd de overige bepalingen in deze verordening, besluit het college tot beëindiging van de schuldhulpverlening indien:

a. de schuldenaar niet langer tot de doelgroep behoort;
b. het traject succesvol is afgerond;
c. schuldenaar zich ten opzichte van de medewerkers, belast met werkzaamheden die voortkomen uit schuldhulpverlening, ernstig misdraagt;
d. de schuldenaar in staat is om zijn schulden zelf of via zijn sociale netwerk te regelen;
e. de geboden ondersteuning, gelet op de persoonlijke omstandigheden van de schuldenaar, niet (langer) doelmatig is;
f. de schuldenaar hier nadrukkelijk om verzoekt.

Artikel 8. Recidivisten fase 3

1. De schuldhulpverlening wordt geweigerd indien de schuldenaar minder dan 5 jaar voorafgaande aan de dag waarop het verzoek is ingediend reeds eerder gebruik heeft gemaakt van een door het college geboden vorm van schuldhulpverlening bedoeld in fase 3.
2. Bij het bepalen van de in het eerste lid bedoelde termijn, telt de schuldhulpverlening die door het college is verleend vóór de inwerkingtreding van deze verordening eveneens mee.
3. Dit artikel is niet van toepassing op de producten uit fase 1, tenzij sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 10.

Artikel 9. Recidivisten fase 2

1. De schuldhulpverlening wordt geweigerd indien de schuldenaar minder dan 1 jaar voorafgaande aan de dag waarop het verzoek is ingediend reeds eerder gebruik heeft gemaakt van een door het college geboden vorm van schuldhulpverlening bedoeld in fase 2.
2. Bij het bepalen van de in het eerste lid bedoelde termijn, telt de schuldhulpverlening die door het college is verleend vóór de inwerkingtreding van deze verordening eveneens mee.
3. Dit artikel is niet van toepassing op de producten uit fase 1, tenzij sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 10.

Artikel 10. Recidivisten fase 1

1. De schuldhulpverlening wordt geweigerd indien de schuldenaar minder dan 6 maanden voorafgaande aan de dag waarop het verzoek is ingediend reeds eerder gebruik heeft gemaakt van een door het college geboden vorm van schuldhulpverlening bedoeld in fase 1 en daarbij voortijdig is uitgevallen.
2. Bij het bepalen van de in het eerste lid bedoelde termijn, telt de schuldhulpverlening die door het college is verleend vóór de inwerkingtreding van deze verordening eveneens mee.

Artikel 11. Fraudevorderingen

1. De schuldhulpverlening wordt geweigerd indien sprake is van een openstaande fraudevordering bij een bestuursorgaan die betrekking heeft op een periode van 4 jaar voorafgaand aan het verzoek om schuldhulpverlening en de schuldenaar in verband daarmee onherroepelijk strafrechtelijk is veroordeeld of een onherroepelijke bestuurlijke sanctie, die beoogt leed toe te voegen, is opgelegd.
2. Bij het bepalen van de in het eerste lid bedoelde termijn, tellen openstaande fraudevorderingen die zijn ontstaan vóór de inwerkingtreding van deze verordening mee.
3. Dit artikel is niet van toepassing op de producten uit fase 1, tenzij sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 10.

Artikel 12. Hardheidsclausule en onvoorziene omstandigheden

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de schuldenaar afwijken van de bepalingen in deze verordening, indien toepassing hiervan leidt tot onredelijkheid en onbillijkheid van overwegende aard.

Artikel 13. Inwerkingtreding en citeerartikel

1. Deze verordening treedt in werking op de dag na publicatie en heeft terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2016.

2. Deze verordening wordt aangehaald als "**VerordeningSchuldhulpverlening WIHW 2016**".

Aldus vastgesteld in de vergadering van de raad van de gemeente Binnenmaas in de openbare vergadering op 03-03-2016.
de griffier, de voorzitter,
drs. M.J.W. Tobeas mr. drs. A.J. Borgdorff
Algemene toelichting
In het beleidsplan Integrale Schuldhulpverlening 2012-2015 zijn de kaders van schuldhulpverlening neergelegd. Het beleidsplan bevat onder meer de missie, visie, beleidsuitgangspunten en doelstellingen van de schuldhulpverlening voor de komende jaren. Met de inwerkingtreding van het wetsvoorstel wordt de schuldhulpverlening een wettelijke taak van de WIHW. De verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de schuldhulpverlening ligt bij het college. Dit is geregeld in artikel 3 van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening.:
Artikel 3 - Verantwoordelijkheid college
1. Het college is verantwoordelijk voor de uitvoering van het (beleids)plan als bedoeld in artikel 2, eerste lid.
2. Het college kan schuldhulpverlening in ieder geval weigeren in geval een persoon al eerder gebruik heeft gemaakt van schuldhulpverlening.

3 Het college kan schuldhulpverlening in ieder geval weigeren in geval een persoon fraude heeft gepleegd die financiële benadeling van een bestuursorgaan tot gevolg heeft en die persoon in verband daarmee onherroepelijk strafrechtelijk is veroordeeld of een onherroepelijke bestuurlijke sanctie, die beoogt leed toe te voegen, is opgelegd.
4. Met betrekking tot een persoon zonder adres als bedoeld in artikel 1 van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens is het college verantwoordelijk dat krachtens artikel 40 van de Participatiewet aangewezen is voor de verlening van bijstand.
1. Een vreemdeling kan voor het verlenen van schuldhulpverlening slechts in aanmerking komen indien hij rechtmatig in Nederland verblijf houdt in de zin van artikel 8, onder a tot en met e en l, van de Vreemdelingenwet 2000.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1. Begripsbepalingen
De begrippen die in de verordening worden gebruikt en niet gedefinieerd zijn in dit artikel, hebben een gelijkluidende betekenis als de omschrijving in de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening

Artikel 2. Doelgroep gemeentelijke schuldhulpverlening
Eerste li d
Schuldhulpverlening staat in beginsel open voor alle natuurlijke personen van de gemeenten in de Hoeksche Waard van 18 jaar en ouder. Een specifiek doelgroepenbeleid wordt dus niet gevoerd door de WIHW.
Een uitzondering op deze brede toegankelijkheid wordt gevormd door de zelfstandigen. In eerste instantie dient de zelfstandige zelf te zoeken naar externe financiering door een bank. Daarnaast kan de zelfstandige onder bepaalde voorwaarden een kredietaanvraag indienen bij de gemeente op basis van de Bbz-regeling (Besluit bijstandverlening zelfstandigen). Biedt de Bbz geen uitkomst omdat de onderneming niet levensvatbaar is, dan ligt liquidatie van de onderneming voor de hand.
Tweede lid
In dit lid is geregeld dat de (ex) zelfstandige tijdens de liquidatie van de onderneming een beroep kan doen op de schuldhulpverlening, onder de voorwaarde dat de bedrijfsactiviteiten feitelijk zijn beëindigd. Wellicht ten overvloede zij nog vermeld dat ondernemers die vanuit een rechtspersoon (BV, NV en dergelijke.) opereren niet tot de gemeentelijke doelgroep behoort.

Artikel 3. Aanbod schuldhulpverlening
Eerste lid
Het college verleent aan schuldenaar schuldhulpverlening tenzij een van de gronden zoals vastgelegd in artikel 8 tot en met artikel 11 van toepassing is.
Tweede lid
In dit lid is geregeld in welke situaties het college kan besluiten geen aanbod aan de schuldenaar te doen. Hierbij geldt het uitgangspunt van de selectieve en gerichte inzet van de schuldhulpverlening.
Derde lid
Bij het bepalen van de aard van de ondersteuning weegt het college de zaken genoemd onder a t/m g tegen elkaar af. Ook dit lid vloeit voort uit het beleidsmatige uitgangspunt van selectieve en gerichte inzet en het leveren van maatwerk.

Artikel 4. Vorm van ondersteuning
Eerste lid

In fase 1 van de schuldhulpverlening vindt de uitgebreide diagnose van de schuldenproblematiek plaats. Deze fase resulteert in een:
- Eenmalig advies, of
- Besluit tot afwijzing van de schuldhulpverlening op grond van één van de

afwijzingsgronden uit deze verordening, of
-Besluit tot toekenning van de schuldhulpverlening.
Het besluit tot toekenning gaat gepaard met een “advies op maat”, inclusief een overeenkomst waarin is vermeld wat er van de schuldenaar wordt verwacht en wat hij van de WIHW mag verwachten. Het advies en de overeenkomst worden door de budgetcoach/ schuldbemiddelaar en de schuldenaar voor akkoord ondertekend.
Tweede lid
Het begeleidingstraject is gericht op het voorkomen dat de schulden problematisch worden, het creëren van een stabiele situatie en/of het saneringsrijp maken van de schuldenaar. Deze fase onderscheid een tweetal trajecten:
1. Trajectbegeleiding gericht op beheersbare schulden: de schuldenaar wordt tijdens dit intensieve traject begeleid bij het zo veel mogelijk zelf oplossen van de schuldensituatie. Het traject is bij uitstek maatwerk.
2. Trajectbegeleiding gericht op saneringsrijp maken: doel van dit traject is de schuldenaar “klaar te stomen” voor het traject schuldsanering. De schuldenaar is saneringsrijp indien hij:
a. begrijpt wat zijn eigen aandeel is in de oorzaak van de schulden;
b. beseft wat de impact van het saneringstraject is;
c. overzicht heeft van zijn volledige financiële situatie;
d. een beroep heeft gedaan op alle inkomensverruimende regelingen en ook overigens alle mogelijkheden benut om de financiële situatie te verbeteren, bijvoorbeeld door (extra) te werken;
e. werkt aan de psychosociale problemen die ten grondslag liggen aan de problematiek.

Derde lid
Dit traject, dat gericht is op een schuldenvrije toekomst, wordt alleen ingezet als sprake is van een problematische schuldensituatie, de schuldenaar voldoende gemotiveerd en volledig gestabiliseerd is.
Vierde lid
Met alle schuldenaren die het traject gericht op beheersbare schulden, traject schuldbemiddeling of het Wsnp traject succesvol hebben beëindigd worden tussen de 3 en 6 maanden na de beëindiging van het traject één of meerdere nazorggesprekken gevoerd.

Artikel 5. Verplichtingen
Deelname aan de schuldhulpverlening is niet vrijblijvend. Aan de schuldenaar wordt een aantal algemene, eventueel aangevuld met nadere (individuele en schriftelijk vastgelegde), verplichtingen opgelegd. De verplichtingen worden vastgelegd in een overeenkomst tussen de schuldhulpverlener en de schuldenaar. Die overeenkomst maakt deel uit van het zgn. “advies op maat”. De verplichtingen gelden voor alle fasen in de dienstverlening.
Eerste lid
In het eerste lid gaat het om de nakoming van de inlichtingenplicht.
Tweede lid
In het tweede lid gaat het over de nakoming van de medewerkingsplicht. Onder a t/m i is geregeld wat hier onder andere onder moet worden verstaan.
Nieuw in het rijtje van verplichtingen is onder meer de invoering van de arbeidsplicht, vergelijkbaar met de bepalingen uit de Wsnp (onderdeel d). Onder het zich “tot het uiterste inspannen” om fulltime werk betaald werk te verkrijgen wordt in ieder geval verstaan:
1. het minimaal viermaal per maand verrichten van een schriftelijke sollicitatie (exclusief open sollicitaties),
2. inschrijving bij het UWV Werkbedrijf en bij 3 á 4 uitzendbureaus;
3. het plaatsen van de CV op www.werk.nl;
4. niet alleen solliciteren naar vacatures op het eigen vakgebied;
5. het volgen van een opleiding of cursus mag niet in de weg staan aan het verrichten van of het solliciteren naar fulltime werk;
6. de deelname aan een re-integratietraject laat onverlet dat de schuldenaar zich zelfstandig inspant om betaald werk te vinden.

De schuldenaar stuurt desgevraagd kopieën van sollicitatiebrieven, reacties van werkgevers, inschrijving bij het UWV Werkbedrijf en uitzendbureaus periodiek naar de budgetcoach/schuldbemiddelaar.
Indien de schuldenaar op medische gronden niet in staat is (fulltime) betaald werk te verrichten, kan de budgetcoach/schuldbemiddelaar namens het college ontheffing verlenen. Schuldenaar dient hiertoe een medische verklaring of medische informatie over te leggen waaruit dit blijkt.

Indien hij niet over een (afdoende) medische verklaring of informatie beschikt maar het wel aannemelijk is dat sprake is van medische omstandigheden die de (mate van) arbeidsongeschiktheid beïnvloeden, kan de budgetcoach/schuldbemiddelaar namens het college besluiten dat schuldenaar zich laat keuren door een door het college aan te wijzen deskundige. De kosten van een dergelijke medische keuring komen ten laste van de boedel.

Artikel 6. Beëindiging schuldhulpverlening en hersteltermijn
Eerste lid:
Indien schuldenaar niet of in onvoldoende mate zijn verplichtingen nakomt zoals neergelegd in artikel 5 besluit het college om de schuldhulpverlening te beëindigen.
Tweede lid
Alvorens tot beëindiging te besluiten, wordt schuldenaar eenmaal een termijn geboden om alsnog, de gevraagde medewerking te verlenen of informatie te verstrekken. De termijn die aan schuldenaar wordt gesteld is in dit artikel bewust niet benoemd. De termijn dient een redelijke te zijn. Wat redelijk is, wordt individueel bepaald.

Artikel 7. Beëindiginggronden
In dit artikel wordt beschreven wanneer het college kan besluiten de schuldhulpverlening, onverminderd de overige bepalingen in de verordening, te beëindigen.
ALGEMENE OPMERKINGEN T.A.V. ARTIKELEN 8 T/M 11
In deze artikelen zijn regels gesteld ten aanzien van de bevoegdheid tot weigering van een aanbod schuldhulpverlening in relatie tot eerdere trajecten/contacten schuldhulpverlening. Op basis van het principe van eigen verantwoordelijkheid, wordt een nadrukkelijke grens gesteld aan het kunnen doen van hernieuwde aanvragen.
Deze artikelen gaan evenwel niet alleen over de eigen verantwoordelijkheid, maar ook over de prioriteitstelling en de selectieve en gerichte inzet van de middelen. Keuzes tot al dan niet toelaten tot de schuldhulpverlening dienen mede te worden bezien tegen de organisatorische achtergrond van beschikbare budgetten, formatie en tijd. Niet in de laatste plaats speelt ook de geloofwaardigheid jegens de schuldeisers een essentiële rol bij deze keuzes.
De duur van de weigering is afhankelijk gesteld van de fase waarin de schuldenaar zich in het eerdere traject bevond. Hierbij is het financiële nadeel dat de WIHW heeft als gevolg van de hernieuwde aanvraag het onderscheidend criterium. Hoe intensiever (en dus duurder) het oorspronkelijke traject, des te langer de termijn dat de schuldenaar van schuldhulpverlening wordt uitgesloten.

Artikel 8. Recidivisten fase 3
Eerste lid:
Hierin is bepaald dat recidivisten uit fase 3 gedurende 5 jaar worden uitgesloten van de schuldhulpverlening. Hieronder vallen de volgende situaties:
- schuldenaren die, binnen 5 jaar nadat het door het college ingezette traject succesvol is afgerond met “schuldenvrij”, opnieuw een beroep doen op de schuldhulpververlening van de WIHW, of
- schuldenaren die, binnen 5 jaar nadat het door het college ingezette traject niet succesvol is afgerond, opnieuw een beroep doen op de schuldhulpverlening van de WIHW.

Tweede lid
Bij het bepalen of de schuldenaar al eerder gebruik heeft gemaakt van schuldhulpverlening van de WIHW telt de ondersteuning die het college heeft aangevangen vóór de inwerkingtreding van deze verordening ook mee voor het bepalen van de uitsluitingstermijn.
Derde lid
Hierin is bepaald dat de uitsluiting niet geldt voor de dienstverlening van fase 1. Dit betekent dat schuldenaren altijd in aanmerking komen voor een budget adviesgesprek. De enige uitzondering hierop is geformuleerd in artikel 10.

Artikel 9. Recidivisten fase 2
Eerste lid
Hierin is bepaald dat recidivisten uit fase 2 gedurende 1 jaar worden uitgesloten van de schuldhulpverlening. Hieronder vallen de volgende situaties:
- schuldenaren die, binnen 1 jaar nadat het door het college ingezette traject succesvol is afgerond d.m.v. het bereiken van beheersbare schulden of het stadium van saneringsrijp, opnieuw een beroep doen op de schuldhulpverlening van de gemeente;
- schuldenaren die, binnen 1 jaar nadat het door het college ingezette traject niet succesvol is afgerond, opnieuw een beroep doen op de schuldhulpverlening van de gemeente.

Tweede lid
Bij het *bepalen* of schuldenaar al eerder gebruik heeft gemaakt van schuldhulpverlening telt de ondersteuning die het college heeft aangevangen vóór de inwerkingtreding van deze verordening ook mee voor het bepalen van de uitsluitingstermijn.

Derde lid
Hierin is bepaald dat de uitsluiting niet geldt voor de dienstverlening van fase 1. Dit betekent dat schuldenaren altijd in aanmerking komen voor een budget adviesgesprek. De enige uitzondering hierop is geformuleerd in artikel 10.

Artikel 10. Recidivisten fase 1
Eerste lid
Hierin is bepaald dat schuldenaren die voortijdig uitvallen tijdens fase 1 gedurende een half jaar worden uitgesloten van de schuldhulpverlening.
Tweede lid
Bij het bepalen of schuldenaar al eerder gebruik heeft gemaakt van schuldhulpverlening tellen de contacten van vóór de inwerkingtreding van deze verordening ook mee voor het bepalen van de uitsluitingstermijn.

Artikel 11. Fraudevorderingen
Eerste lid
Hierin is geregeld dat schuldhulpverlening wordt geweigerd indien er sprake is van openstaande fraudevorderingen bij een bestuursorgaan (gemeente, UWV, SVB, belastingdienst et cetera) die betrekking hebben op een periode van 4 jaar voorafgaand aan het verzoek om schuldhulpverlening. Hierbij is (gedeeltelijk) aangesloten bij de uitsluitingsgronden van de Wsnp. Daarin is bepaald dat fraudevorderingen die jonger zijn dan 5 jaar worden uitgesloten in de Wsnp. WIHW hanteert een uitsluitingstermijn van 4 jaar i.p.v. 5 jaar. Reden hiervan is dat eerdere toelating weinig zinvol is, omdat schuldeisers naar alle waarschijnlijkheid toch niet akkoord zullen gaan met het minnelijke traject. Bij een uitsluitingstermijn van 4 jaar zal, tegen de tijd dat het minnelijke traject is doorlopen, de fraudevordering reeds “tegen de 5 jaar” aan lopen, en kan (waar nodig) alsnog het wettelijke traject succesvol worden aangevraagd.
Tweede lid
Fraudevorderingen die betrekking hebben op de periode vóór de inwerkingtreding van de verordening tellen ook mee voor het bepalen van de uitsluitingstermijn.
Derde lid
Hierin is bepaald dat de uitsluiting niet geldt voor de dienstverlening van fase 1. De enige uitzondering hierop is geformuleerd in artikel 10.

Artikel 12. Hardheidsclausule en onvoorziene omstandigheden
Op basis van dit artikel kan in een individueel geval de hardheidsclausule worden toegepast die het mogelijk maakt voor de schuldenaar ten gunste af te wijken van hetgeen in de verordening is vastgelegd. Hierbij moet worden getoetst aan de algemene normen van redelijkheid en billijkheid. Toepassing van de hardheidsclausule dient altijd zorgvuldig afgewogen en goed gemotiveerd te worden.

Artikel 13. Inwerkingtreding en citeerartikel
Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.